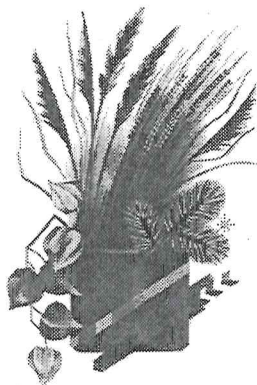

Ziemcietīgums.

Ar gaismu, ar stiprām un labām domām
Šoruden sirdis ir jāapsēj.
Lai tās kā ziemciešu tirumi
Visbargāko salu izturēt spēj.
Zem rudens debesīm vienoti paliksim,
Dzēves kad pamalē zūd.
Visās vētrās un visās gadskārtās
Ar dzimteni kopā mums būt.

(A. Ķirškalne)

Tikai Tēvu zeme dara stipru.
Tikai viņa ļauj ciltīm saglabāt
savu senču garu un asinis no
paaudzes paaudzē.»

(K. Skalbe)

SVEICIENS PAGASTA IEDZĪVOTĀJIEM VALSTS SVĒTKOS – LATVIJAS REPUBLIKAS PROKLAMĒŠANAS DIENĀ!

Pagasta padome

RUNAS VĪRIEM SPĒKS ROKĀ

PAGASTA PADOMES SĒDĒ 17. OKTOBRĪ:

1. Apstiprināja Jērcēnu pagasta teritoriālās attīstības programmas 1. redakciju.
2. Plānošanas darba turpināšanai – teritorijas plānojuma izstrādei, nolēma pieprasīt mērķdotāciju Ls 7 tūkstoši apmērā.
3. Izskatīja jautājumus par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā.
4. Nolēma iegādāties datortehniku no Satiksmes ministrijas 50% apmērā no kopējās vērtības Ls 600 – vēlēšanu vajadzībām, iedzīvotāju uzskaitē u.c.
5. Izskatīja administratīvo pārkāpumu pro-

toloku par dzīvošanu bez pases.

6. Atļāva z/s «Vētras» tirgoties ar svaigām, kūpinātām zivīm un zivju izstrādājumiem Jērcēnu pagasta teritorijā – daudzdzīvokļu māju pagalmā, ceturtdienās no plkst. 11.00 – 13.00.

7. Atteicās no pirkuma tiesībām uz dzīvokli Nr. 6 «Mežvijas».

8. Nolēma pārdot atklātā izsolē noliktavas ēku Jērcēnmuižā.

9. Izskatīja iedzīvotāju iesniegumus par dzīvokļu piešķiršanu, zemes nodokļa atvieglojumiem un pabalstiem.

Sekretāre Silvija Biša

PAGASTA IESTĀDĒS

Lielākā atbildība par mūsu pagasta dzīvi gulstas uz pagasta padomes priekšsēdētāja pleciem, tāpēc šoreiz devos pie Viktora Ločmeļa, lai jautātu, kā sokas patreiz un kādas ir nākotnes ieceres. Padomes priekšsēdētājs ir vārds skops, un tas liecina, ka viņš ar vārdiem nemēģinās.

– Kurš jautājums patreiz pagastveča galvā ir nr. 1?

– *Finanses.*

Atbilde ir nepārprotama, īsa un kodolīga.

– Kura ir smagākā un grūtāk atrisināmā problēma mūsu pagastā?

– Tā pati finansu problēma. Kā panākt, lai likumīgā ceļā varētu iekasēt visus maksājumus no iedzīvotājiem. Neko nevar uzsākt, ja spiež parādu nasta.

– Kas jauns zināms par reģionālo reformu?

– Patreiz šis jautājums ir apstājies līdz 2004. gada 31. decembrim.

– Kādu redzat mūsu pagasta nākotni?

– Pēc 2004. gada būsīm Strenču «priekšpilsēta».

Tas protams tiek teikts ar humora pieskaņu, jo šobrīd nākotni grūti iztēloties.

– Tuvojās pašvaldību vēlēšanas, ar kādām domām sagaidāt tās, un kā ar aizvadītā perioda iecerēm, vai tās ir īstenotājušas?

– Kamēr vēl pastāvam, ir jācīnās.

Pārslatot priekšvēlēšanu programmu, redzams,

ka liela daļa no plānotā ir izpildīta. Protams, šis tas vēl paveicams.

– Kas pēdējā laikā ir sagādājis gandarījumu, prieku?

Iestājas gara pārdomu pauze, kas liek domāt, ka pagastveča dzīve nav tik salda kā dažam varbūt liekas.

– Neliela atslodze no darba bija brauciens uz EXPO 2000 Hannoverē.

Šobrīd ikdienā grūti atrast lielus priekus, bet gandarījumu jau sagādā arī mazi, ikdienišķi prieki, kaut vai pēc rudens lapu novākšanas sākotnēji Jērcēnmuižas apkārtnē vai palīdzība kādam cilvēkam, kurš uz pagastmāju nācis lūgt padomu.

– Novembris ir jūsu mēnesis, jo šomēnes ir jūsu dzimšanas diena. Šis periods cilvēka mūžā esot visaktīvākais, labvēlīgākais, vai to izjūtat?

– Jā, ciema padomes darbinieku klūmes dēļ pašē ir ierakstīts dzimšanas datums – 14. oktobris, kaut gan patiesībā esmu dzimis 14. novembrī. Bet tas nav slikti, var svinēt divreiz. Tas, kā cilvēks jūtas, atkarīgs vien no paša, ne no dzimšanas gada vai datuma.

– Tuvojās svētki 18. novembris, ko vēlēsiat pagasta cilvēkiem?

– Godprātīgi pildīt savus pilsoņa pienākumus, tad arī mūsu kopīgā dzīve uzlabosies!

Intervēja Ginta Gailite

PAGASTTIESĀ

Turpinot iesākto tematu par bērnu tiesību aizsardzību, šoreiz par galvenajiem pamatdokumentiem, kuri aizsargā bērnu tiesības:

1) Bērnu tiesību konvencija (pieņēmusi ANO Ģenerālā Asambleja 1989. g. 20. novembrī),

2) Bērnu tiesību aizsardzības likums (pieņemts Latvijas Saeimā 1998. g. 19. jūnijā). Likums nosaka bērnu pamattiesības. Tās ir septiņpadsmit: 1) bērna tiesības uz dzīvības un veselības aizsardzību.

Nemot vērā trīs gadu pagasttiesas darba pieredzi mūsu pagastā, komentēšu šo jautājumu. Diemžēl arvien nežēlīgāki kļūstam gan pret līdzcilvēkiem, gan arī saviem bērniem. Arī mūsu pagastā ir tādas mātes, kuras bērniem devušas dzīvību, bet par tālāko audzināšanu nedomā.

1998. gadā vecāku vara tika pārtraukta Gintai Šveicārei. Līdz šim brīdī par bērniem nav pat painteresējusies, kaut arī bērni mātei uzrakstījuši vēstuli, ka vēlas viņu satikt. Divi skolas vecuma bērni atstāti tēva un vecsmātes apgādībā. Jābrīnās, kā izdzīvo šī ģimene, jo vienīgais iztikas avots ir ikmēneša bērnu pabalsts 9,35 lat.

Māmiņa Jana Jefimova šā gada martā atļāvās piezvanīt uz pagasttiesu un paziņot: *Liekat manu bērnu, kur gribat, man viņu nevajag!* Vai tas neiedves šausmas?

Mums ir arī tādas ģimenes, kurās bērnus audzina tēvs. Ļoti žēl, bet arī mātes arvien biežāk sāk ieskatīties «glāzītē», bet bērnu aprūpe un audzināšana tiek atstāta likteņa varā. Gribu aicināt mātes savu brīvo laiku izmantot lietderīgāk – sakārtojiet savus mājokļus, kaut nedaudz laika veltiet bērnu attīstībai. Kā zināms, bērni ir vecāku spoguļi, viņi mācās no jums, un kādu gan piemēru var rādīt tēvi un mātes, kuri bieži vien sabiedriskās vietās redzami stiprā reibumā. Šoreiz vēl nesauksim vārdos, bet, ja tādi gadījumi bieži atkārtosies, turpmāk tas tiks darīts.

(turpmāk vēl)

Nina Laurenoviča

Kad salnas rīts pēdējās ugunīs
Būs sārtajās lapotnēs vijis,
Lai nebūtu jāteic, ka dzīvē man
Vislabākais rudens jau bijis
(Sk. Kaldupe)

SVEICAM NOVEMBRA JUBILĀRUS:

Āriju ZARIŅU 70 gadu jubilejā,
Gunāru CEKULI 65 gadu jubilejā,
Ilzi LOGINU 50 gadu jubilejā!

Māci man, māmuliņa,
Divi lietas mūžīnā:
Naski darbus padarīt,
Lēti vārdus nesacīt.

(Tautas dziesma)

SVEICAM

LENU KLEINU un AGRI KOZLOVSKI
ar dēliņa RUSLANA piedzimšanu (30.09.2000.)!

MŪSU JUBILĀRI

16. oktobrī **Elzai Šakarei** apritēja 90 gadi. Ciemojoties pie gaviņnieces viņas jubilejas dienā, pamazām raistījās sarunas, un viņa pastāstīja: «Esmu dzimusi Kārkos, turpat mācījos arī pamatskolā. Tālāk mācības turpināju Rūjienas ģimnāzijā. Augstāko izglītību ieguvu institūtā Rīgā. Darba gaitas uzsāku Kārku pamatskolā, nostrādājot 5 gadus. Tālāk dzīve aizveda uz Lejasciemu, kur nostrādāju 2 gadus, pēc tam uz Smiltenes Kundziņa skolu un Ēveles skolu, kur par skolotāju nostrādāju 2 gadus. 1946. gadā, nodibinot ģimeni, darba gaitas pārtraucu, jo vajadzēja saimniekot mājās, rūpēties par bērniem. Ģimenē divas meitas un dēls. No 1964. gada dzīvoju Jērcēnu pagasta «Krāčos».

Vēlam jubilārei veselību un vēl daudz saulainu dzīves gadu!

Nina Laurenoviča

19. oktobrī 92 mūža gadi apritēja pagasta vecākajai iedzīvotājai **Elzai Šmitei**. Sveicot viņu jubilejas dienā, Elzas tante pastāstīja gan par savu mūžu, gan par tiem laikiem, kad vēl visā godībā stāvēja Jaunjērcēnu muiža un tajā dzīvoja barons, muižkungs, freilenes un citi tās iedzīvotāji. Šīs atmiņas ir aprakstītas burtnīcā, kas ir ļoti vērtīgs tā laika atspoguļojums.

– **Kādu atceraties savu bērnību?**

– Esmu dzimusi 1908. gadā Veckārkū muižā. Ap 1912. gadu pārcēlāties uz Jaunjērcēnu muižu, kur vecāki bija kalpi. Bērnības gadi bija drūmi, valdīja nabadzība, skraidījām basām kājām, tēvs no aitādas mums šuva čības. Atceros bērnības māju, kurā dzīvoja muižas kalpi un milzīgo ābeļdārzu pāri ceļam, kurš piederēja baronam, un pavasaros ziedēja baltiem un rozā ziediem, piesmaržojot visu apkārtni.

– **Kādās skolās ieguvāt zinības?**

– Pirmās mācībstundas bija pie mācītāja, kurš lika skaitīt pantņiņus un dziedāt dziesmiņas. Vēlāk mājās bija jāmācās boksterēt, kas nebija viegli. Māte iemācīja arī adītprasmi. Mācījās Birzes pamatskolā Ēvelē, pēc tam Burtnieku lauksaimniecības skolā apguvu profesiju.

– **Kādi bija darba gadi?**

– Strādāju par piena pārraudzi, darba gaitās nācās izbaukt visus Latvijas novadus. Redzēju, kā saimnieko labi un slikti saimnieki. Mūsu pagastā labākie ganāmpulki bija «Cālišos», «Brančos» un «Gorēnos».

– **Katra cilvēka mūža reiz atnāk arī mīlestība...**

– Savu pirmo mīlestību satiku Krimuldā, apprecējāmies un laimīgi nodzīvojām 5 gadus, bet tad liktenīga nelaime vīru atņēma. Viņš saslima ar tuberkulozi un atstāja mani ar 10 mēnešus vecu dēliņu uz rokām, par kuru nu bija jā rūpējās vienai.

– **Kā dzīvojāt kolhozu laikā?**

– Kolhozā dzīve bija labāka, jo bija darbs un nauda. Strādāju par fermeri cūku fermā, kādu laiku biju pat kolhoza priekšsēdētāja vietniece. Šajā laikā satiku savu otro dzīvesdraugu. Puse mūža ir nodzīvota šeit «Kalžējos».

– **Kā rit Jūsu dienas šobrīd?**

– Šodien izdzīvot palīdz labi cilvēki apkārt. Ķeīzu sievas, kas vienmēr ir turējušās kopā un balstījušas viena otrā grūtā brīdī. Lielais paldies jāsaka Ausmai, kas nekad neat-saka palīdzību, tāpat Inta, Agnese un citas sievas. Nevajag jau daudz, reizēm tikai kādu labu vārdu pateikt, nomierināt un tad atkal ir vieglāk dzīvot.

Var tikai apbrīnot jubilāres stiprumu un apņēmību tik bagātos mūža gados. Šoruden pati norakusi kartupeļus un pat grīdu istabā izkrāsējusi. Ne vienmēr varot palauties uz dēla atbalstu, viņam pašam rūpju gana, jāsaimeņo vien pašai. Jubilejas dienā gan Elzas tante bija mazliet sagurusi, jo posās uz slimnīcu, bet mēs vēlējam spēku, izturību un veselību vēl ilgus mūža gadus, jo viņas tēvs arī bijis ilgdzīvotājs – nodzīvojis gandrīz 100 gadus. Liekas, ka šīs stiprās sievas būtība ir izteikta arī viņai mīļās dzejnieces Skaidrites Kaldupes rindās, ko Elzas tante ierakstījusi savā atmiņu burtnīcā:

*Mānas liktenzīmes gudrās
Rakstītas uz bērza tāss,
Tādēļ sirdi baltai gaismai
Neapsūbēt, neizjust.
Neizkaisiet mani vējos,
Nenometiet putekļos,
Man kā baltai mežābelei
Savā zemē sudrabsot.*

Pie jubilāres ciemojās **Ginta un Silvija**

SKOLOŠANĀS

No 17. septembra līdz 2. oktobrim Strenču vidusskolas skolēni apmaiņas programmas ietvaros devās uz Vācijas pilsētu Badbevensenu. Vācu draugi pie mums bija martā un ciemojās arī Somasu un Zušmaņu ģimenēs.

Vācu ģimenes mūs sagaidīja pie skolas, un atlikušo dienas daļu pavadījām kopā ar viņiem. 18. septembrī mēs tikāmies ar skolas vadību, apskatījām skolas telpas un devāmies līdzī uz stundām mūsu apmaiņas dalībniekiem. Pēcpusdienā tikāmies ar pilsētas mēru, varējām uzdot jautājumus gan par sadzīvi, gan par skolu un citām lietām.

19. septembrī braucām uz Hannoveri, lai apmeklētu izstādi EXPO 2000. Visi kā viens gribējām redzēt Latvijas paviljonu un, ievadot datorā kādu novēlējumu vai ko citu, iegūt Lielvārdes jostas fragmentus ar iekodēto informāciju. Redzējām arī citu valstu paviljonus, taču viena diena bija par maz, lai visu paspētu. Vakarā notika ugunošana ar specifiskiem triekiem, piemēram, degoša cilvēka lidojums pār ūdeni.

20. septembrī devāmies uz Vācijas pilsētiņu Lineburgu, tur aizgājām arī uz Bromsehaus, kur bija daudz informācijas par Rīgu, jo iestādes vadītāja ir kāda kundze, kura agrāk dzīvojusi Latvijā.

21. septembrī devāmies pie bagātākās ģimenes Badbevensenā uz «Šveices sētu». Tā ir zemnieku sēta, kuras saimnieks rīko dažādas mākslas izstādes. Vēl šajā nedēļā devāmies izbroukumā ar kanoe laiviņām, bet sestdienu un svētdienu pavadījām kopā ar ģimenēm, braucot dažādās ekskursijās.

Nākamajā nedēļā braucām uz Brēmeni, Krumeles atomelektrostaciju, Lauenburgu – pilsētu pie Elbas, kā arī uz Ebsdorfas klosteri. Katru ritu mums pasniedza vācu valodas stundas.

28. septembrī skolā notika noslēguma vakars, kurā spēlēja skolas bigband orķestris. Vācu skolēni sniedza priekšnesumus, un arī mēs nepalikām parādā – dziedājām latviešu tautas dziesmas un dejojām. Vāciešiem tas ļoti patika.

29. septembris pienāca ļoti ātri, un tā bija diena, kad jānodas mājās. Lielās asaras pie autobusa bija neiztrūkstošas, arī solījumi rakstīt vēstules un drīz braukt ciemos. Visi bijām ļoti apmierināti, noguruši un laimīgi, tomēr ilgajām pēc mājām.

Šajā mācību gadā būs jauna apmaiņas programma ar vācu skolēniem no tās pašas pilsētiņas, tikai nu jau tie būs citi skolēni... Lai viņiem veicas!

Anita Zušmane

HOROSKOPI

Skorpions – Zodiaka novembra zīme. Šo zvaigznāju pārvalda Marss un Plutons. Šajā zīmē dzimušie ir Zodiaka sarežģītākās un pretrunīgākās personas, kuras pat astrologiem šķiet neizprotamas.

Skorpionu raksturs ir neatrisināmu konfliktu bagāts. Sajos laudīs vienlaikus sadzīvo cēlas un zemiskas tieksmes, labi un ļauni nodomi. Viņiem piemīt ass, kritisks prāts, pārcilvēciskās gribasspēks, spējas zibenīgi orientēties jebkurā situācijā un acumirklī pieņemt optimālos risinājumus. Galēji emocionāli, jūtīgi, kaislīgi un reizē atbēdīgi, cietsirdīgi, augstprātīgi, agresīvi un egocentriski – tādi ir Skorpioni.

Pēc profesijas šajā zīmē dzimušie var būt ļoti ārsti, ķirurgi, advokāti, adminis-

trativi, darbinieki, valstsvīri, jo viņi ir spējīgi domāt, analizēt un glabāt noslēpumus.

Skorpiona zvaigznājā dzimušās šādas ievērojamas personības – F. Dostojevskis, P. Pikaso, F. Delano, T. Rūzelts.

Mūsu pagastā šomēnes jubilejas svinēs 52 visu paaudžu jubilāri, dzimuši Skorpiona un Strēlnieka zvaigznājā. Cienjamākā jubileja – 82 gadi apritēs Vērai Valijai Pencei, bet pašam jaunākajam jubilāram Raimondam Vitolam apritēs «apaļš» gadiņš. Vēl «apaļajās» jubilejās sveicam Valdi Kīkuli, Valdi Lelli, Girtu Bišu, Jorenu Zuti, Sintiju Grundmani, Evitu Bukšu!

Horoskopus pārlasīja **Ginta**

LAI NEZAUDĒTU, IEGŪSTOT!

Pēdējos gados Latvijas un starptautiskajā sabiedrībā daudz diskutē, kā meža apsaimniekošanas rezultātā neiznīcināt dabas bioloģisko daudzveidību. Kā plānot meža apsaimniekošanu tā, lai nezaudētu dabas vērtības. Lai atpazītu Latvijas daudzveidīgākos mežus, kur vides apstākļi un sugu sastāvs tuvināt neskartam mežam, palīgā nāca Zviedrijas Latvijas projekts «Mežaudžu atslēgas biotopu inventarizācija».

Lielā izmēra krutals, pārauguši dobumaini koki, dažāda koku sugu un izmēru amiristoša un amirusi koksne, mitras iepaklas, piepes, ķērpji, sūnas, augu un dzīvnieku bagātība – šīs daudzveidības koncentrēšanās vietas nosauktas par mežaudžu atslēgas biotopiem (MAB). Tās ietver sevī daudz reto un apdraudēto sugu. Šādās vietās veicot neapdomātu saimniecisko darbību, vērtīgām dzīvnieku un augu sugām zūd piemēroti dzīves apstākļi, un to eksistence ir apdraudēta. Latvijā šādas teritorijas valsts mežos sākām meklēt 1997. gada rudenī.

Kā Valsts meža dienesta pārstāve, es septembrī piedalījos ekologu pieredzes apmaiņas seminārā Zviedrijā, kura laikā bija iespēja iepazīties ar dabas aizsardzības sistēmu šajā valstī, kā arī apskatīt ievērojamākās dabas vērtības, aizsargājamās teritorijas un ainavas Linčēpingas apkaimē. Dabas aizsardzība Zviedrijā ir samērā vienkārša, un pateicoties kompensācijām un subsīdijām reāli aizsargā daļu bioloģiski vērtīgu teritoriju. Zviedrijā ir politisks atbalsts šiem pasākumiem. Tiekt veikta reāla saimnieciskā darbība dabas vērtību uzturēšanai. Lielā vērtība tiek pievērsta privāto meža īpašnieku izglītošanai dabas aizsardzības jautājumos. Zviedrijā tiek respektētas privātpašnieka intereses, izlemjot jautājumus attiecībā uz nozīmīgu dabas vērtību saglabāšanu īpašuma teritorijā. Īpašnieki saņem kompensācijas par saimnieciskās darbības ierobežojumiem: gan par neiegūto koksni, gan uzpērkto īpašumā esošās meža platības vai iemainot pret valstij piederošajām meža platībām. Īpašnieki tiek subsīdēti arī par bioloģiskās daudzveidības veicināšanas pasākumu veikšanu.

Zviedrijā meža īpašniekam par attiecīgu biedra naudas iemaksu tiek piedāvāta iespēja iestāties privāto meža īpašnieku asociācijās. Asociācija palīdz veikt meža «Zaļo» plānošanu. «Zaļā» plānošana ir asociācijas atbilde uz Zviedrijas meža politikas izvirzīto mērķi – dabas un nekoksnes vērtību saglabāšanu. Rezultātā asociācijas biedriem ir dota iespēja koksni realizēt par augstākām iepirkuma cenām.

Pēc vairāku gadu inventarizācijas Zviedrijā MAB ir tikai 0,9% no kopējās meža platības, savukārt Latvijā, inventarizējot valsts mežus vien, patreiz šāda aizsardzība ir 3% mežu. Droši varam teikt, ka vismaz šajā jomā esam trīs reizes bagātāki.

Lai gan pie mums MAB inventarizācija patreiz tiek veikta tikai valsts mežos, interesi par to sāk izrādīt arī meža īpašnieki – gan juridiskās, gan privātas personas, cerot savus mežus piedāvāt zaļajai sertifikācijai. Arvien svarīgāks šis faktors kļūst tiem, kuri vēlēties koksni realizēt.

Mūsu pienākums ir saglabāt mežā esošās vērtības, ikdienā grūti pamanāmas, bet tāpēc ne mazāk svarīgas. MAB izdališanu patreiz neprasa nekādi normatīvie akti – tā ir labas gribas izpausme. Patreiz šis jautājums ir diskusiju līmenī, un politikā vēl ir iespēja lemt, vai dot ieguldījumu meža aizsardzībā un to vērtību saglabāšanā nākamajām paaudzēm.

Iveta Ence

Pārdod dzīvokli Nr. 6 «Mežviļās»,
tālrunis 4223021 vai 31132 (darbā).

Par skaitļu un faktu pareizību atbild rakstu autori.
Materiālus sakārtoja **GINTA GAILITE**.
Salikts un iespiests SIA «Lapa» Valmieras tipogrāfijā.